

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale,|| In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

X. V. Absolutio à Confessario excommunicato nominatim denunciato,
planè nulla & ideò talis Confessio iteranda sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

re ad Sacerdotium promouentur, dicitur: Ioan. 20.
Quorum remiseritis peccata &c.

SECVNDO, requiritur in eisdem Po-
testas iurisdictionis super absoluendum. Id
quod patet ex Concilio Florentino, declará-
te; Sacerdotem non posse quenquam à pec-
catis absoluere, nisi iurisdictione habeat, vel
ordinaria vel commissam super absoluendū.

TERTIO, requiritur in Absolutione
Scientia, quā scilicet sciat, qua forma vti de-
beat, vt verè absoluat; aliōqui, si id nesciat,
quo pacto verè valeat absoluere, nō appareat.

QVARTO, requiritur in eodem Inten-
tio, sicut requiritur in ministro cuiuscunq;
Sacramenti, qua deficiente, nullum est Sa-
cramentum.

Igitur inter hæc omnia, si vnum aliquod
desideretur in Confessario: Absolutio erit
inualida. Hoc est, si Cōfessarius careat Pote-
state ordinis & iurisdictionis; si Formā igno-
ret Absolutionis, aut eam corrumpat; si In-
tentionem non habeat absoluendi: Confes-
sio semper inualida est, & idcirco iteranda.

Super est aliud impedimentum ex parte
Sacerdotis, de quo in sequenti Quæstione.

*Estne Absolutio à Confessario excom-
municato, nominatim denuntiato,* *Quæstio*
X.

planè nulla, & ideo talis Con-
fessio iteranda?

Con-

Caput IIII. De Confessionis

Réspōso. **C**onfessarius excommunicatus nominatim denuntiatus, tentans quenquā solvere, vel ligare, nihil facit, & absolutus ab eo, quantumuis bona fide confessus sit, tenetur aliam legitimam Absolutionem querere: **Quomodo enim, q ipsemēt ligatus est, alios poterit soluere, aut ligare?** Absolutio itaque impensa ab excommunicato denuntiata est nulla, non solum propter obicem, quem illi confitens ponit, communicando cum illo; sed etiam ob defectū potestatis propinquæ, quam talis excommunicatus non habet; quatenus priuatus non est, qui solum generaliter est excommunicatus, cuius gesta ratione publici officij vim obtinent.

Vnde sequitur, quod particulariter excommunicatus, non potest morientem solvere, nec moriens tenetur ei confiteri. Vnde tunc si alium non habeat Confessorem, perinde est; ac si copia Confessoris destituatur, quandoquidē ille excommunicatus propinquam potestatem non habeat ad soluendum quenquam: Tunc enim satis erit, si DEO confiteatur, quanquam excommunicatus in illo articulo necessitatis, possit à quolibet nō præciso absolui.

Quæstio Redditne malitia Confessarij, quemadmodum excommunicatio, Absolutionem inualidam, ita vt sit iteranda?

Nequa-